

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mehmet Arslan

Strona pozwana: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) — Wykładnia art. 2 ust. 1 w związku z motywem 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348, s. 98) — Zakres zastosowania — Stosowanie środka detencyjnego wobec obywatela państwa trzeciego przebywającego nielegalnie na terytorium państwa członkowskiego w celu jego wydalenia w sytuacji, gdy obywatel ten złożył wniosek o udzielenie azylu w rozumieniu dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. L 326, s. 13)

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w związku z motywem 9 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że dyrektywa ta nie ma zastosowania do obywatela państwa trzeciego, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w rozumieniu dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich, i to w okresie pomiędzy złożeniem tego wniosku a wydaniem w pierwszej instancji decyzji w przedmiocie tego wniosku bądź, w danym wypadku, do czasu wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie środka odwoławczego wniesionego od tej decyzji.
- 2) Dyrektywa Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiająca minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl i dyrektywa 2005/85 nie stoją na przeszkodzie utrzymaniu na podstawie przepisów prawa krajowego w mocy środka detencyjnego względem obywatela państwa trzeciego, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w rozumieniu dyrektywy 2005/85, po tym jak względem niego został zastosowany środek detencyjny zgodnie z art. 15 dyrektywy 2008/115, gdy w następstwie przeprowadzenia indywidualnej oceny wszystkich istotnych okoliczności okazuje się, że osoba ta złożyła ów wniosek jedynie w celu opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji o powrocie i że utrzymanie w mocy środka detencyjnego jest obiektywnie niezbędne i proporcjonalne, aby uniknąć sytuacji, w której zainteresowany uniknie definitywnie powrotu.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 27 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Codirex Expeditie BV

(Sprawa C-542/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Towary składowane czasowo — Towary niewspólnotowe — Procedura celna wspólnotowego tranzytu zewnętrznego — Chwila nadania przeznaczenia celnego — Przyjęcie zgłoszenia celnego — Zwolnienie towarów — Dług celny)

(2013/C 225/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Codirex Expeditie BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 50 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Towary składowane czasowo, które zostały zgłoszone w celu objęcia procedurą wspólnotowego tranzytu zewnętrznego — Chwila nadania przeznaczenia celnego

Sentencja

Artykuły 50, 67 i 73 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. należy interpretować w ten sposób, że towary niewspólnotowe, które były przedmiotem zgłoszenia celnego przyjętego przez organy celne w celu objęcia ich procedurą celną wspólnotowego tranzytu zewnętrznego i mające status towarów składowanych czasowo, zostają objęte tą procedurą celną i tym samym zostaje nadane im przeznaczenie celne, w chwili udzielenia zwolnienia tychże towarów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 3.3.2012.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012.